

13

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 stycznia 1987 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opodatkowania przychodów osób duchownych.

Na podstawie art. 9 pkt 1 i art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) oraz art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 192 i z 1985 r. Nr 12, poz. 51) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 9 kwietnia 1982 r. w sprawie opodatkowania przychodów osób duchownych (Dz. U. Nr 12, poz. 96 i z 1985 r. Nr 28, poz. 120) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Roczne stawki ryczałtu wynoszą:

1) od przychodów proboszczów:

w parafiach o liczbie mieszkańców		złotych
powyżej	do	
	1.000	2.400
1.000	2.000	4.800
2.000	3.000	7.800
3.000	4.000	10.800
4.000	5.000	12.800
5.000	6.000	15.000
6.000	7.000	16.200
7.000	8.000	18.300
8.000	9.000	19.400
9.000	10.000	20.600
10.000	12.000	22.600
12.000	14.000	24.900
14.000	16.000	25.800

w parafiach o liczbie mieszkańców		złotych
powyżej	do	
16.000	18.000	28.000
18.000	20.000	30.300
20.000	30.000	31.800
a ponadto od każdego tysiąca mieszkańców ponad 20.000		1.200
30.000		43.800

2) od przychodów wikariuszy:

w parafiach o liczbie mieszkańców		jeżeli siedziba parafii znajduje się		
powyżej	do	na terenie gminy lub miasta o liczbie mieszkańców do 5.000 zł	w mieście o liczbie mieszkańców	
			powyżej 5.000 do 50.000 zł	powyżej 50.000 zł
	3.000	1.960	3.000	3.000
3.000	5.000	3.000	5.860	6.900
5.000	8.000	3.300	6.440	7.500
8.000	10.000	5.400	8.540	9.740
10.000		5.560	9.000	10.200

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie od roku podatkowego 1987.

Minister Finansów: B. Samojlik

14

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 14 stycznia 1987 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kierowców pojazdów silnikowych.

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 13 października 1983 r. w sprawie kierowców pojazdów silnikowych (Dz. U. Nr 59, poz. 269) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) E:

- posiadanie prawa jazdy kategorii B, C lub D i co najmniej rocznej praktyki w kierowaniu pojazdami rodzajów wymienionych w posiadany prawie jazdy lub
- ukończenie szkoły, której program przewiduje uzyskanie prawa jazdy kategorii C i E, lub
- ukończenie kursu programowego albo do kształcącego na kategorię prawa jazdy D

i E w jednostkach komunikacji publicznej prowadzących szkolenie na własne potrzeby;”

2) w § 6:

a) w ust. 1 w pkt 1 na końcu dodaje się wyrazy „z wyjątkiem pojazdów straży pożarnej”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pojazdem samochodowym straży pożarnej uprzywilejowanym w ruchu może kierować osoba mająca prawo jazdy odpowiedniej kategorii oraz zaświadczenie o umiejętności prowadzenia i obsługi pojazdu pożarniczego, wydane przez właściwą komendę straży pożarnej na zasadach określonych przez Komendanta Głównego Straży Pożarnej.”

c) w ust. 3 po wyrazie „praktyki” dodaje się wyraz „zawodowej”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do kierowania pojazdami określonymi w ust. 1 pkt 1 i 2, należącymi do jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych, uprawnieni są:

- 1) funkcjonariusze Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej,
- 2) żołnierze i inne osoby pełniące służbę lub zatrudnione w resorcie spraw wewnętrznych — upoważnieni do tego przez Ministra Spraw Wewnętrznych lub podległe mu właściwe organy.”

e) skreśla się ust. 5,

3) w § 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoba ubiegająca się o wydanie wtórnika prawa jazdy powinna zawiadomić o utracie lub zniszczeniu dokumentu właściwego naczelnika gminy na druku według ustalonego wzoru, do którego powinna dołączyć zaświadczenie właściwego ze względu na miejsce zamieszkania urzędu spraw wewnętrznych albo komisariatu lub posterunku

Milicji Obywatelskiej, że wymieniony wyżej dokument nie został zatrzymany, a w razie kradzieży dokumentu — potwierdzenie jednego z wyżej wymienionych organów przyjęcia zgłoszenia w tej sprawie.”

4) w § 14 w ust. 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) szkoła państwowa w celu prowadzenia szkolenia dla uczniów, słuchaczy lub studentów ubiegających się o prawo jazdy kategorii A, B, C lub T.”

5) w § 18 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Instruktorzy nie mający wymaganego wykształcenia i ukończonych 45 lat życia mogą być w dalszym ciągu zatrudnieni na dotychczasowym stanowisku, jeżeli posiadają wykształcenie na poziomie zasadniczej szkoły zawodowej o kierunku samochodowym i podjęli pracę w ośrodku szkolenia kierowców przed dniem 1 stycznia 1984 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: J. Kamiński

Minister Spraw Wewnętrznych: C. Kiszczałk

15

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 5 stycznia 1987 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów pracy i ubezpieczeń społecznych (wydziałów pracy i ubezpieczeń społecznych) w sądach wojewódzkich i sądów pracy (wydziałów pracy) w sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 18 § 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 31, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 stycznia 1986 r. w sprawie utworzenia sądów pracy i ubezpieczeń społecznych (wydziałów pracy i ubezpieczeń społecznych) w sądach wojewódzkich i sądów pracy (wydziałów pracy) w sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 3, poz. 22) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie — składający się z trzech wydziałów:

- a) Wydziału Pracy — do spraw z zakresu prawa pracy, obejmującego obszar właściwości Sądów Wojewódzkich w: Ostrołęce, Płocku, Siedlcach i Warszawie,
- b) Wydziału Ubezpieczeń Społecznych — do spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych, obejmującego obszar właściwości Sądów Wojewódzkich w: Ostrołęce, Płocku i Siedlcach oraz województwo ciechanowskie z obszaru właściwości Sądu Wojewódzkiego w Warszawie,
- c) Wydziału Ubezpieczeń Społecznych — do spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych, obejmującego województwo stołeczne warszawskie z obszaru właściwości Sądu Wojewódzkiego w Warszawie.”

2) w § 1 w ust. 1 w pkt 20 w lit. a) i b) skreśla się wyrazy „z tymczasową siedzibą w Sulechowie”;

3) w § 2 w ust. 3:

a) w pkt 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Pragi w Warszawie — składający się z trzech wydziałów obejmujących obszar właściwości Sądów Rejonowych w: Nowym Dworze Mazowieckim, Otwocku, dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie, dla Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie i Wołominie:

— Wydział Pracy obejmujący dzielnice: Śródmieście i Żoliborz oraz gminy: Łomianki i Stare Babice z obszaru właściwości Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy,

— Wydział Pracy obejmujący obszar właściwości Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa oraz z obszaru właściwości Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy dzielnice: Wola i Ochota i gminę Raszyn,

— Wydział Pracy obejmujący obszar właściwości Sądów Rejonowych w: Nowym Dworze Mazowieckim, Otwocku, dla Warszawy-Pragi w Warszawie i Wołominie.”;

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) w województwie elbląskim — w Sądzie Rejonowym w Elblągu, obejmujący obszar właściwości Sądów Rejonowych w Braniewie i Elblągu.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r.

Minister Sprawiedliwości: L. Domeracki